

**ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

МОЛБА
от Върховния касационен съд
по к.д. №. 7/2005 г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Във връзка с питането ни от 15.06.05, по повод на което е образувано посоченото конституционно дело, излагаме няколко допълнителни съображения, свързани с допустимостта на искането.

I. Допустимостта във връзка с формулировката на питането.

Още в самото начало сме посочили обекта на питането – разпоредбата на чл.158, т.3 и по-точно съдържащото се в нея понятие “форма на държавно управление”, свързана с приложението на чл. 153.

Известно е, че една конституционна норма може да бъде обект на различни тълкувателни питання. Най-често те се отнасят до обхвата, до приложното поле на нейното действие. В множество искания за тълкуване по чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията питаннята са конструирани по формулата: Моля да бъде тълкувана конституционната разпоредба “X” (респ. понятието или изразът, инкорпорирани в нея) в смисъл ще намери ли тя приложение в конкретната хипотеза “У”, тъй като редакцията или смисловото ѝ значение поражда неяснота или колебание”.

По този начин са конструирани множество тълкувателни питання – ще посочим само няколко от последната практика на КС: решение 1/ 2003 г.; решение 3/ 2003 г.; решение 3/ 2004 г.

По същия начин е формулирано и нашето питане.

Изразили сме и отношението си, очаквайки отрицателен отговор, в смисъл, че в изброените хипотези не се нарушава формата на държавно управление, като евентуалните промени в Конституцията могат да се извършат от Обикновено народно събрание.

15

I. Допустимостта и съотношението на нашите питання с питаннята за тълкуване на същите конституционни разпоредби и понятието “форма на държавно управление”, предмет на к.д 3/ 2003 г.

Питанията, предмет на решение 3/ 2003 г., се отнасят преди всичко до това ще има ли промяна във формата на държавно управление, ако се променят някои съотношения, свързани със статута, мястото и правомощията на конституционно установени органи, принадлежащи към различни власти. С решението си КС даде отговор в смисъл, че понятието “форма на държавно управление” трябва да се тълкува по начало разширително. Посочен е допустимият според КС предел на такова разширително тълкуване: “С изменението на дейността и правомощията на институциите да не се нарушава балансът между тях при съблюдаване на основните принципи, върху които е изградена държавата – народен суверенитет, върховенството на основния закон, политически плурализъм, разделението на властите, правовата държава и независимостта на съдебната власт” (Сб. РОКС/ 2003 г., стр. 51).

С решение 3/ 2003 г. КС не даде отговор на въпроса изменя ли се формата на държавно управление по смисъла на чл. 158, т. 3 от Конституцията, когато се извършва реструктуриране, включително и оптимизиране от предметно-съдържателна гледна точка, на работата на органите вътре във всяка от системите на определена власт, в интересувания ни случай – на съдебната. Решение 3/ 2003 г. е насочено преди всичко към питання, свързани с преминаване на структури от една власт към друга. Нашето питане локализира проблема вътре в системата на съдебната власт и е от обосновано значим обществен и държавен (от гледна точка на приемането ни в Европейския съюз) интерес. Ако се приложи посоченият по-горе критерий към нашите питання, отговорът, според нас, би трябвало да бъде, че посочените в решението на съда идеи и принципи не се нарушават, защото не се нарушава нито балансът между органите, като всеки един от тях остава с типичните за него функции и правомощия. Не се нарушават също така принципът на народния суверенитет, върховенството на закона, политическия плурализъм, разделението на властите, правовата държава и независимостта на съдебната власт.

В мотивите на решение №3/ 2003 г. е казано, че “Правосъдие могат да осъществяват само органи на съдебната власт” (Сб. РОКС 2003 г., стр. 46). Отговор обаче кои точно органи могат да правят това в решението не се дава. Затова сега ние искаме прогласяването на конституционно ниво на принципа, че правосъдие могат да осъществяват само съдилищата в Република България и че те са основни носители на съдебната власт, като такова прогласяване, според

нас, не води до промяна на формата на държавно управление по смисъла на чл. 158, т. 3 от Конституцията. Не се засягат, а само се оптимизират и функциите на останалите конституционно определени звена на съдебната власт – прокуратурата и следствието.

По изложените съображения считаме, че питанията ни не повтарят тези, които са отправени и са предмет на решение 3/ 2003 г., поради което не може да се приложи правилото за всеобщата задължителност на тълкувателните решения на КС и на това основание да се постанови определение за недопустимост. Освен това на въпросите, поставени по конституционното дело, по което е постановено решение №3/ 2003 г., в диспозитива на решението се отговаря общо, а не с конкретни абзаци по всяко едно от питанията (такъв, според нас, правилен подход е възприет по много други дела (вж. например решение №3/ 2004 г.).

Ние считаме, че този подход трябва да се приложи и в настоящия случай.

С уважение,

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВЪРХОВНИЯ
КАСАЦИОНЕН СЪД:

ИВАН ГРИГОРОВ

ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС:

БЛАГОВЕСТ ПУНЕВ

ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС:

РУМЕН НЕНКОВ

ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС:

ЛЮБКА ИЛИЕВА

